

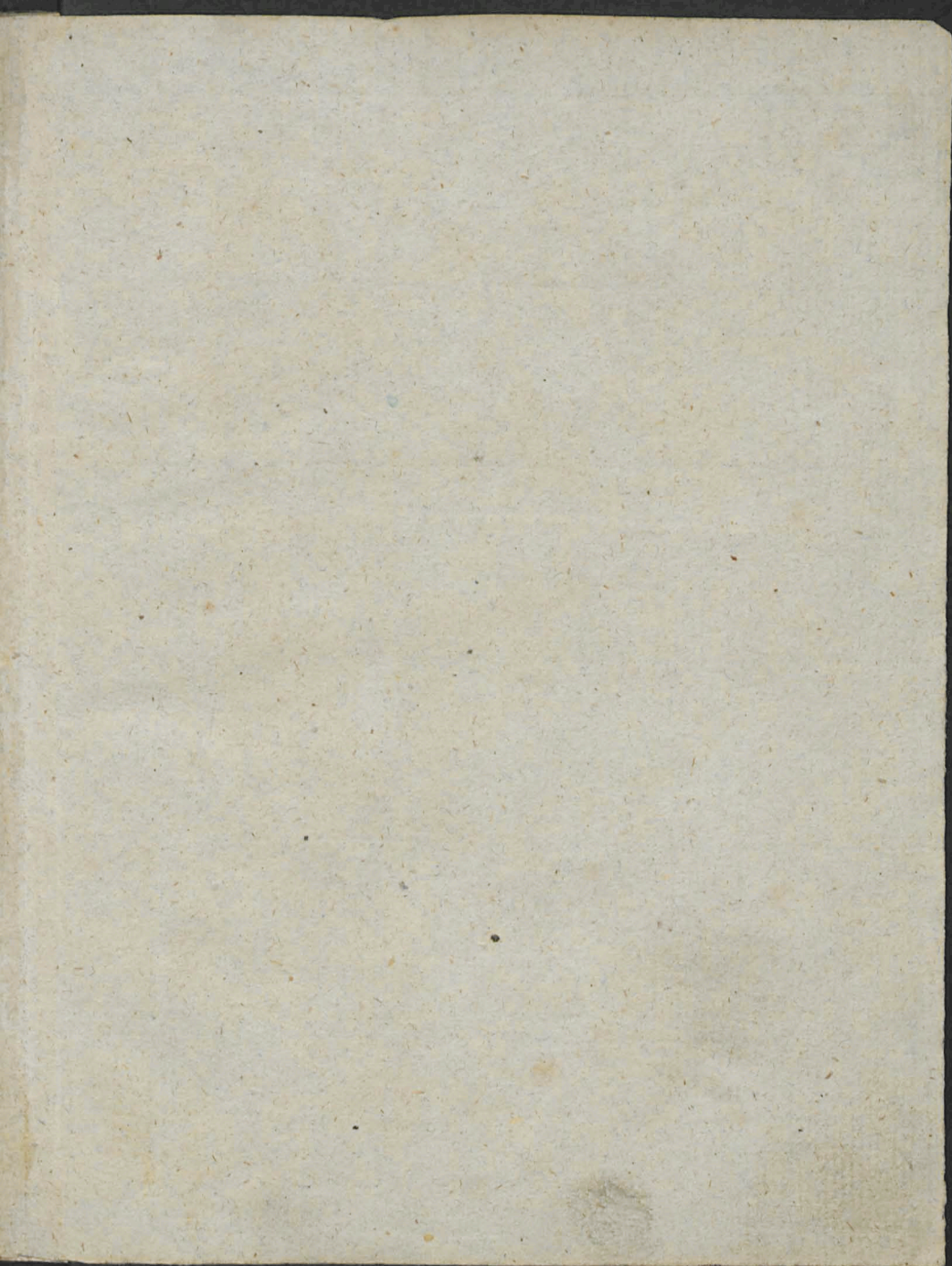
BIBLIOTEKA

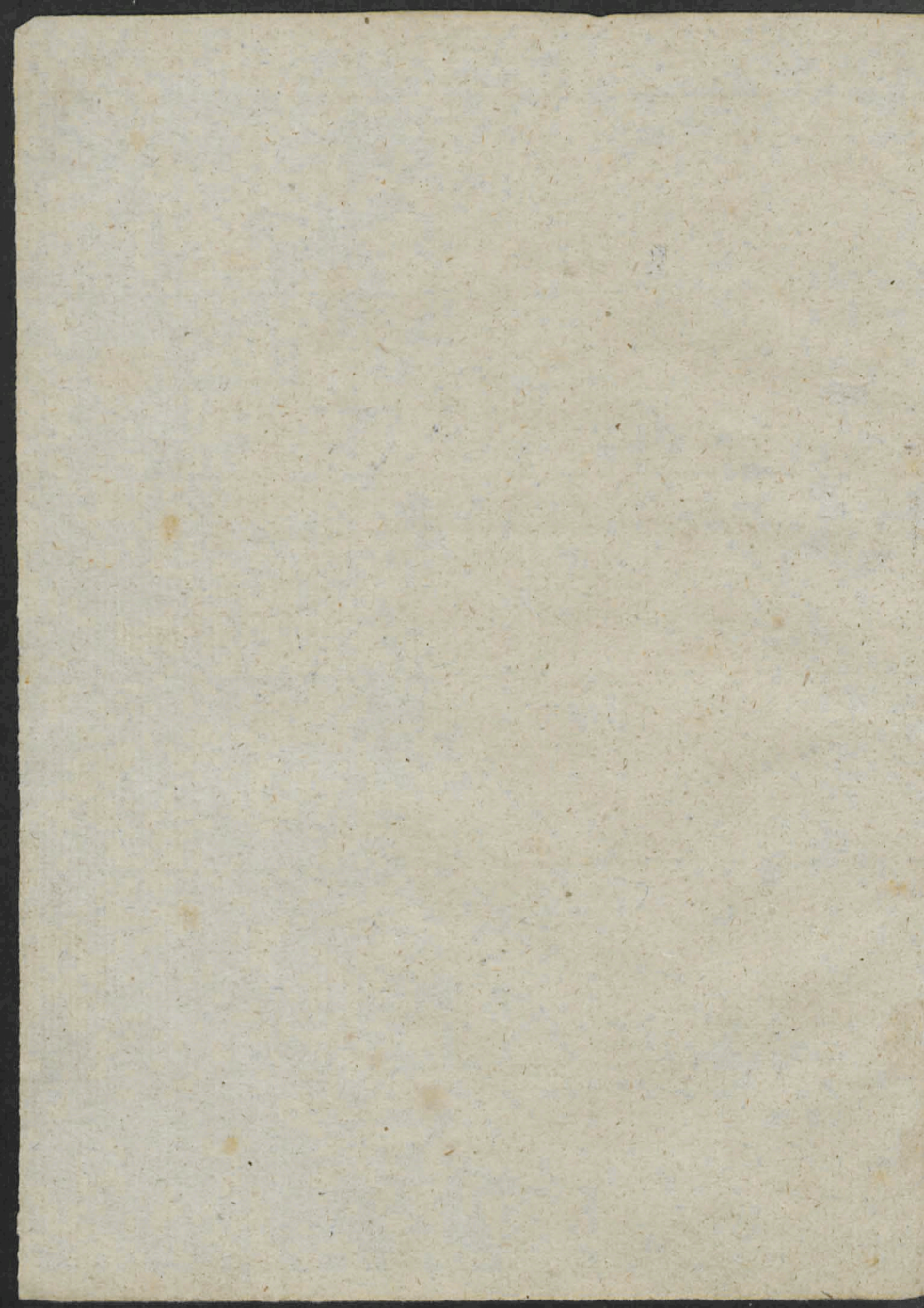
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVI

3247

E. 18, 444

EPITALAMII
 SERENISSIMO REGI POLONIAE
 DOMINO SIGISMUNDO AVGVSTO A CLEMENTE
 Ianicio, poeta laureato, uita iam functo,
 scripti, æditio posthuma.

TETRASTICHON IN AQVILAM
 REGIVM INSIGNE.

*Armigeram volucrem spectas rectoris olympi?
 Hæc fugat aduersos, congregat atq; suos.
 Multa virum volicans dat fortia corpora lato;
 Hæc miles trepidans, hæc duce tutus erit.*

19.894

Univ. 1543

XVI-QU-3247

INSTITUTUM

REGI POLONIAE

AD ACADEMIAM

ARTIUM ET SCIENTIARUM

CRACOVIAE

REGIA ACADEMIA

ARTIUM ET SCIENTIARUM
CRACOVIAE

XV. Qu. 3247

REVERENDIS
SIMO IN CHRISTO PATRI ET
DOMINO DOMINO SAMVELI

DEI GRATIA EPISCOPO PLOCENSI

Regni Poloniae procancellario, Domino suo clementis=

simo Ioannes Antoninus & Augustinus Rotun=

mus plu. S. D. & perpetuam

seruitutem suam commendant.

Cum lucubratiōes Clementis Ianicij perlustraremus, quarum nos heredes testa= mēto, quod eas solas opes haberet, reliquit, incidimus in elegias duas, quas ille epitha= lamiorum in Augusto hoc augusti regis connubio uicem obtinere uoluit: que quam= uis utrāq; alio argumento, quam de nuptiarum solemnitate explicāda, scriptae appa= reant: nec ex illa inueniendi ratione usitata constent, qua uel Cupidinem, uel Venerē, uel aliū deūm deamue nuptias procurare inducunt poet. e: uel prolixae pompas, festa= ludos, solemnitates, ac omnem rem gestam, nuptiarumq; apparatus describunt, tamē fecisse hoc alios ueteres poetas legimus, ut soleant ab argumento instituto in aliud nō sine uenusta digressionē delabi: & ad institutum deinde, ubi expatiati essent, reuer= ti. Et nos certo scimus Ianicium nostrum, quod se moriturum intelligeret, prius quam nuptias istas oculis uideret, nam ei presagas praesciasq; mentes poetarum esse refe= runt, et ita ille uires tum fatigatas et fractas diuturno morbo habebat, cum ad scri= bendum nuptiale hoc carmen animum appulisset, ut omnino sibi cito esse moriendum praeuideret: pompam, solemnitatem, & rem gestam quae non erat uisurus consulto omisisse, uerū id quod futurum sperabat, amplissimum, amplificandum & exau= gendum sumpsisse. Sciebat enim serenissimum dominum regem seniore ex charissi= mi sui filij nuptijs, ex charissime nurus conspectu, quam illi, & alia omnia corporis animiq; dona, & sanguinis propinqua coniunctio, nepotumq; ex illa suscipiendorum expectatio commendaret, ingens gaudium ingentēq; uoluptatē percepturū: hoc gau= dium, hāc uoluptatem ille, est carmine profecutus, & ad reliquas felicitates in quib= us perstringendis elegia prima consumitur, hanc felicitatem ex nuptijs filij conce= ptā annumerauit. Sciebat nihil serenissimo filio suo statutum magis esse, q̄ ut serenissi= mi patris uestigijs ad eandem felicitates, quibus imbutū parētem senectam iucū= dam transigere uidet, peruenire queat: ad quā imitationē dum illū in altera elegia hor= tatar, ab argumento nuptiali discedere maluit, q̄ ea quae non uidiſset, ante tempus tractaret

tractaret, præsertim cū licere sibi id facere arbitraretur. Dignas itaq; putauimus, quæ
temporis huius celebritatem, serenissimorumq; principū nostrorum memoriam, im=
mortalitati consecrarent: (non enim dubium est Ianicij nostri poemata immortalia fu=
tura). Tibi autem illas Amplissime presul, mortuo authore, dicādas statuimus, et q; es
utriusq; nostrum communis patronus, et q; meminimus te præ ceteris omnibus à Iani=
cio religiosissime obseruatum & cultum fuisse: cuius rei testimonio sunt libri duo tri=
stium, quos sub auspicio tuo in lucem edidit, et elegia ad te scripta: ut omnino sit no=
bis certum persuasumq; illum, si uixisset, non alio præter te patrono in hac lucubra=
tione edenda usurum fuisse: Quin & illud accedit, quod unus nobis exstare inter
multos uideris, qui ingenia bona & doctorum monumenta ames, & chara apud te
habeas: ut hoc ingenij illius uberissimi pignus merito charissimum & iucundissimum
apud te sis habiturus: magno quippe hæc illius lucubratio constat: nam in grauissimo
suo morbo, ita ei intentus erat, ut prope modum pro confesso sit, mor=
tem eūm sibi, q; ualeitudini nō parceret, accelerasse. Optamus ut
Deus te tuis nobisq; omnibus diu seruet incolumem.

AD SIGISMVN-
DVM PRIMVM POLONO-
RVM REGEM

Iue senex, ò diue senex Rex optime Regū,
Quos hodie vasti circulus orbis habet,

Nunc cape foelicis solatia magna senectē,

Hoc animi rugas tempore solue tui,

Illā dies uenit, tacita quam sepe petebas

Diuos, & tecum nos tua turba, prece.

Augusti sacratus hymen, hymengus amoris

Numen, init dextro regna Polona pede.

Est quod agas superis grates hoc nomine, quibus

Nominibus multis nō minus est quod agas.

In te magna sui statuere exempla fauoris,

Vix isto qui te vincere possit habes,

Non multis tribuere hominum, tribuere quod yni,

Prisca licet repetas tempora mente, tibi,

Et quia leticię lux hec est sacra, nouisq;

Cantibus, in turba letus & ipse canam.

Dona canam a superis in te congesta: sed istud

Dum facio, uultu, pectore, fronte, faue.

Non ut adulator de te cantabo: putamus

Debere à Musis hoc scelus esse procul:

Sed memorare libet Diuum benefacta, Polonis

Quæ per te fundunt accumulantiq; tuis.

Prima venit numerumq; petit sapientia, qua te

Sic superum illustrat, ditat, obarmat, amor,

25

Vt si nil aliud missum tibi coelitus esset
Muneris, ó quantum muneris vna foret.
Vna trahit secum quicquid quantūq; bonorum est,
Vna satis ducibus, regibus vna satis.

30

Viderat id Salomon, cui cū nimis ampla daretur
Optio, quę vellet poscere dona deum,
Sit mihi semp, ait, presens sapientia, per quam
Iusticię rectum currere detur iter.

35

Quod petijt, tenuit: tenuit quoq; cętera, q̄uis
Non petijt, votum sponte secuta suum.
Victor in hoste fuit uario, ditissimus idem,
Clarus in extremi finibus vsq; noti.
Subiectis charus populis: vicinia & vrbes

Hunc stupuere, aliquem non secus atq; deum.
Hoc dabat illa sibi quam acceperat: hoc dat
Et tibi: dat paribus teq; vigere bonis.

Victor in hoste venis uario: delubra tropheis
Quod satis ostendunt nostra referta tuis.
Te toties sensere Getę, totiesq; quid esset
Predari damnis edidicere suis.

45
50

Ossa Lopusneum Visnouiciūq; per agrum
Et Clecium faciunt hanc mihi sparsa fidem,
Sensere & Valachi, quorum, quem uidit in alta
Nester aqua testis sanguinis esse potest.
Testis Obertinus grauior nouitate, quod eius
Gentis adhuc tinctum sanguine gramen habet.
Hic tibi, lux patrię, vicit Tarnouius, idem
Maxima Gradiui gloria, magna toge.

Aufus

Ausus in inumeras inducere signa phalanges
Paucula, & inuicta spem superare manu,
Ut documenta daret ducibus, uirtute virorum
Quam numero melius maxima bella geri.
Hec eadem quāuis & tu documenta dedisti,
Cum Basili magnas uis tua fregit opes.
Hic erat (ut discat ueniens de carmine nostro
Posteritas, olim si mea scripta leget)
Moscorum, quam lata patet gens illa, tyrānus;
Militie, dubium, clarior anne domi,
Regnandi cupidus Lituana per arua per vrbes,
Et fieri gemini rex dominusq; soli. 60
Spem dabat hęc, odio in patriā stimulāte, Michael 65
Transfuga, & ad tantum sollicitabat opus.
Ergo suos capere arma iubet, cepere frequentes
Arma: suum sequitur gens numerosa ducem.
Ducit & ad quasdam Lituani nominis arces
Pergit, in ingentem cuncta trahitq; metum, 70
Iamq; Borysthenias sua castra locarat ad undas;
Occurisse sibi cum tua castra uidet.
Flumen erat medium: subito conflagrare per quod
Non datur, & pronos Phebus agebat equos.
Nox ruit, inuoluitq; diem, per cuncta quietem
Diffundit placidam compita, rura, domos, 75
Sed non per nostros equites: ij nanq; natatu
Trañciunt medias tempore noctis aquas.
Hoc faciunt pedites, quali tum ponte dabatur
Sublica lēborum plurima functa uicē est. 80

Scisse putant

Scisse putant hostem, sed non curasse tueri
Ripam : Sic paruam temperat ille manum;
Vt simul ac foret orta dies, captiua flagellis
Agmina nostra ageret sic sine cede domum.
85 Haud aliter q̄ cū pastor sub ouilia lento
Vimine morigeras pergere cogit oues,
Non ita coclitibus uisum est, odere superbos,
Quod tibi res illo est testificata loco,
90 Nam sim il atq; dies foelici effulsit ab ortu
(Natalis Marię virginis ille fuit.)
Signa canunt, coeunt acies, fugit hostis, aceruis
Cęsorum premitur, sanguine stagnat humus.
Quid memorē captos, p̄ceres, quid signa, Ducesq;
Coniectos seruas in sua uincla manus?
95 Fama uolat facti terram uulgata per omnem,
Quę magnū Europe nomine nomen habet:
Tunc etiam Decimum fautori egisse Leonem
Roma refert grates per sua templa Deo,
Collibus in septem letos repetisse triumphos,
40 Et festos aliquot continuasse dies,
Hoc fecere alij Reges, Christi arma professi;
(Conflictus tanti nominis ille fuit.)
Quem dum nequicq; ulcisci gens uicta laborat,
Illustrat titulos congeminatq; tuos.
100 Auspice te siquidem, quod septima cōputat estas,
Stelligeri gladio tot periere ducis
Millia Moscorum, ut dubium res uera putetur,
Cum Starodubeas cepit & ussit opes.

De Prussia

De Prussis taceo, Princeps inuicte, subactis,

De nigre imperio pretereoque Crucis.

Nil Alberte tua de conditione loquemur,

Carminibus ledi ne uideare meis.

Hoc tibi gratabor tantum quid auunculus idem est

Qui uictor, terre qui dominusque tue.

Fœlices, isto quos sub uictore locauit

Bellona, illius ferre deditque iugum:

Qui uictis pacem indulget, quam propter & unam

Arma mouet, quoties scilicet arma mouet.

Hanc gladio solamque petit, solamque tuetur,

Hanc propter solam plurima bella mouet.

Ecce silent Mosci, Valachi, Turceque Geteque,

Tot bellis pax est parta Polone tibi.

Pax tua rura colit, pax letis errat in agris,

Diues securum flore reuincta caput,

Queque latrocinij loca quodam infesta fuerunt;

Ire iubet tutis mercibus, ire rotis,

Sic opibus patriam mirandis ditat, & infert

Nostro fortunę munera cuncta solo.

Qua iam parte boni nullis concedere terris,

Gentibus & nullis, Vandalis ora potest.

Quod licet omni alio mirari tempore detur,

Hoc tamen inprimis tempore cuique datur,

Cum celebrant, Rex magne tui conubia nati

Et proceres, et plebs, et simul omnis eques,

Omnia collucent auro, fulgore metalli,

In subiectam oculi deijciuntur humum;

B Multus onyx

110

115

120

125

130

135

alabaſter
Mūltus onix radiat, radiant per cūctā *bronz* pyropi,
Quicq̃ timet chalybis uulnera nulla lapis,
Totq̃ amethiſtorum berijllorūq̃ uidetur
140 Ignibus incendi nox quoq̃ poſſe mihi.
Nec ſaltem ſplendētq̃ uiri ſplendentq̃ puelle
Vndiq̃, ſed fulgent eſſeda, fulget equus.
Diuitijs ingens, quamuis ingentior armis.
145 Ille erat, allatum cui diadema Duci eſt,
(Non auditus honos) allatum Cēſare ab ipſo,
(Iſte nepos primi Cēſar Otonis erat.)
Diuitijs ingens Caſimirus: & ille merenti
Patria cui Magni nomen habere dedit,
150 Sed populus ſub utroq̃ fuit pānoſus, & unus
Orbe alio uectas fiſcus habebat opes.
Nunc paſſim in uulgo uideas, quę tempore primo
Non niſi magnorum dona fuere ducum.
Nec loquor id, quod opes in ſumma laude locari
155 Poſſe putem, ſummis equiparemq̃ bonis,
Ferro non auro nomen quęſiuimus, aurum
Hoc ipſum ferri nunc retinemus ope:
Sed quia cōmemoro, quę Dñj dant munera nobis
Per te, rebar & hac parte ſilere nefas.
Nec ueterum ratio morum mutata ſileri
160 Pulchrior & ſub te principe facta, pōt.
Feciſti, ſolers neglecti cultor ut horti,
Omnia qui cultu cōmodiora facit.
Mitigat agreſtes meliori palmite trūcos,
Plantarum mutans inſitione genus.

Barbaries

Barbaries uetus illa tuis procul exulat oris;
Ad confanguineos estq; reuersa Getas,
Bella prius tantum, caesim punctimq; ferire,
Vincere, terga sequi, Sarmata doctus erat :
Nunc bene nouit & haec, & nouit caetera, uitae
Quae quis in urbanae partibus esse putat,
Tot loquitur linguis, tot magnas excolit artes,
Siue illae poscunt pectora, siue manum,
Qui sub patre tuo uixere & fratribus, istam
Ad uitam clausa si reuocetur humo,
Noscere uix possent natos : sic corporis ipsos
Pené habitus etiam tempora nostra nouant,
Sub scapulas illi tortos habuere capillos :
Maior inumbrabat quem coma, pulcher erat,
Pulcher erat longis cui cornibus armabantur
Falcati (res o prodigiosa) pedes,
Haec perire : manent, quae tempus in omne manere
Ut possint, summum turba rogate deum,
Iura manent, leges florent, decreta parentum
In ueteri regnant intemerata loco,
Regnant, teq; diu cupiunt sibi uiuere, per quem
Despiciunt uitae cuncta pericla suae,
Per quem creuerunt, & in omnia regna, Poloni
Imperij, ramos explicuere suos,
In Prussos, Russos, in te Mazouia, terras
In lituane tuas, in Samagitta tuas,
Tot tibi nanq; colunt populi spacia ultima coeli
Argentis, uarijs moribus atq; sonis.

B ij Et tñ

195 Et tamen ijs illisq; simul sic iura ministras,
Carpat ut officium nulla querela tuum.
Quæ uagus in nemora euasi ? quos auisus erro
Per saltus ? rectum quis mihi monstrat iter ?
Nemo hominum : superi succurite : quæro cupitum
Ingentis finem fessus habere uiaæ.
200 Abnuitis ? quid id est ? uestras ego scilicet aras,
Hic si finis erat, præteriturus eram.
Quas solido dedit argento, uestrisq; sacrauit
Numinibus, regum gloria, uester amor.
Impensæ maioris opus, quam credere possit
Qui non signa oculis uiderit illa suis.
205 E ligno certe uili sic alta dolari,
Aut saltem e cæra fingere, sumptus erat.
Hoc unum qui cernis opus, tecum illius author
In reliquis quanta sit pietate puta :
Qui sic argento ædificat, fuluoq; metallo,
210 Quot credis struxit saxea templa deo ?
In quam multa tulit sacros delubra paratus ?
Sacrorum famulis munera quanta dedit ?
Quos statuit redditus ? quo uiuere iure quietos
Iussit ? quam uario protegit inq; metu ?
215 Perge, pater patriæ ; pietatis magna tulisti
Præmia, sed restant uberiora tibi,
Crede mihi, restant : uitam fauere per omnem
Quæ tibi, non peius nunc tibi fata fauent.
220 Quodq;, prius q̄ natus eras, te numen amaui,
Quid faciet merito iure dabitq; seni ?

Nanq;

Nanq̄ prius q̄ natus eras te numen amauit,
De tanto nasci sanguine quando dedit.
Rex pater est, & aui reges, longissimus ordo
Magnorum, per quos styrps tua ducta, ducum.
Sed fuerint parua hæc, tibi quæ uidisse negatum est,
Quanta datum est iuueni cernere, quanta seni?
Fratrem Pannonijs & eundem iura Bœmis
Reddere uidisti consociata tuum,
Et tenuisse duos, ætatis iure priores,
Germanos quæ nunc scepra paterna tenes,
Fratrem Romano tectum rubuisse galero,
Inq̄ Dei geminos ius habuisse greges.
Ios gratare tibi fratres: gratare sed illum
Amplius, in diuos quem sua Vilna refert,
Ad cineres cuius uoti damnata rependit
Saluifico grates plurima turba Deo.
Sicut ad occidue sacra limina Compostelle,
Sicut apud tumulos indyte Tybri tuos.
Nam quid ego numerem dignas te fratre sorores,
Quæ tibi Teutonicos tot peperere duces?
Quid generum regem? regemq̄ ex fratre nepotem
Turcica quem sanctæ bella dedere neci?
Quid reliquam generis sobolem, quæ si quis ab illa
Hoc querat, ramos nesciat ipsa suos?
Fusa, uelut patula de quercu funditur ingens
Progenies, frondem pullulat inq̄ nouam.
Stant circum matrem prognatæ glande sorores
Turbaq̄ cognatum densat utrinq̄ nemus.

B iij Frustra

250 Frustra illam tentet syluam numerare colonus;

Otia cum festus donat amica dies.

Frustra & ego tentem syluam numerare tuorum :

Cætera fortunæ prosequar ergo tuæ.

Vidisti, quos iam perstrinximus ante, triumphos,

Et patriæ insolitas floridioris opes.

255 Imperium multis moderaris sospes ab annis,

Quod diuturnus adhuc ut moderere precor.

Vidisti natum, quod rex nemo ante Polonus,

In titulos ungi constituicq; tuos,

Et cuncti iussu populi, cunctiq; Senatus,

260 Delata in teneram sumere scepra manum.

Ex illo genitos, Princeps inuicte, nepotes

Vt uideas, restat quod tibi, fata dabunt :

Idq; parant hodie, cum magno fertur ab Istro

Ad te, fulgidior sydere uirgo, nurus,

265 Augusto coniunx : Reges paritura Polonis,

In quibus ingentes conspiciantur aui,

Ergo beate senex, Rex foelicissime regum

Quos hodie uasti circulus orbis habet.

Nunc cape longæuæ solatia summa senectæ,

270 Hunc animi rugas nunc age solue tui.

Gaudia congemina : quorum tibi iustior istis

Iam uix in terris caussa uenire potest.

275 In cœlis ueniet posthac : sed ut illa precamur

Sera sit, & nostrum te sinat esse diu.

AD SIGISMVN-
DVM SECVNDVM AVGV-
STVM POLONORVM
REGEM.

Rena citis properentur equis Auguste;
propinquat

Romani Regis filia, sponsa tibi.

Obuius exhibis : sic excipienda puella est.

Sola tui partem digna tenere thori.

Digna loquor sola hæc, & quod de sanguine tãto est,

De quanto coniunx debuit esse tibi.

Et quod ea facie est, quam pauca forsitan æquent

Reginæ, certe uincere nulla queat.

Nec narrata loquor : uidi, uidi ipse, Viennæ

Tempore quo pauper diuitis hospes eram. 10

Ibat in antiquam Stephani spectabilis ædem

Maternos uirgo, quod solet, ante pedes.

Lumina sydereis æquans rutilantia flammis,

Purpureo roseas tincta pudore genas.

Progrediens ad templa patris, uirguncula donec

Castâ fuit, Lædæ filia talis erat.

Singula nam quid ego pingam & mox ipse uidebis

Singula, & ipse rei tu tibi testis eris.

○ foelix uirgo facie, foelixq; marito

○ sortita parem stirpe, decore parem. 2 7

Non bene

Non bene conferri pulcher cui posset Adōnis,
Non Nireus Phthij cura dolorq; ducis.
Non Phrixx ille puer, patria quem falsus ab Ida
In cœlum rapuit, præpetis ungue, Iouis.
Sic tibi laudari sat habes hac luce maritum,
Quamuis & semper laus habet ista locum.
Ut pulchrū est regem uirtutibus esse priorem,
Corpore sic alios exuperare decet.
Certe id in Attrida sapiens laudauit Homerus,
Non Maro in Ascanio præterijtq; suo. 830
Cum geminæ starent acies ad Pergama, proq;
Coniuge proriperent se duo ad arma uiri,
Spectator Priamus populorū Agamenona cernit
In turba, ad Graiam sic loquiturq; nurū.
Dic mihi, quis uir hic est, mea filia, cuius imago
Conferri superis totaq; forma potest?
Esse puto regem: non illo scilicet alter
Est oculis uisus pulchrior ante meis.
Quid Maro? forma alios añ omnes pulcher Iulus.
Filius & certe regis Iulus erat.
Quando igitur species non est laus infima regum:
Infima laus non est illa secunde tibi.
Sint in te quamuis aliæ, quas pono supremo
Iure gradu, at non sunt temporis huius opus.
Temporis eius opus fuerint, cum nostra triumphos,
Quos uicto duces hoste, Thaleia canet.
Nam duces: specimen tantæ puerile dedisti,
Progressus Chocimi rura sub usq; rei,
Specq;

Speꝝ tuam implesti patriam, terroribus hostem :
Tale rudimentum par erat esse tuum. *65. prolo. debent*
Lesconem puerum tunc es uirtute secutus,
Albæ cognomen cui posuere comæ.
Illum, militiæ cupidum, tutela senatus
Armati dum uult tutius esse domi,
Cur, ait, o proceres sine me properatis in hostem ?
An quia nondum ætas creuit ad arma mihi ?
Non hastam tenero possum torquere lacerto,
Non facere imbelli uulnera uimqꝫ manu ?
Sed neqꝫ picta hostem uexilla aquilæqꝫ trucidant,
Et tamen inter uos ijs datis esse locum. *66*
O generose puer, mira puer indole, nomen
Poenorum summi dignus habere ducis,
Qui, pater Hesperium dum fulminat ante Saguntū,
Sub patris imperio tyro nouennis erat.
Hunc Auguste æquas animo, successibus olim
Vinces : adstabant fata paterna tibi.
Cuius nomen habes, illius cætera habebis,
Hæres in cunctis dotibus eius eris.
Eius eris morum, uirtutum, pectoris, eius
Exemplum ante oculos si tibi semper erit.
Cærea Romanis patrum simulachra suorum,
Proposita, in clara luce, fuere domi :
Vitro includebat curata cadauera, ad omnem
Ætatem, Pharij posthuma turba patris,
Sic ut imaginibus conteparentur in illis
Assidue uitæ facta uiamqꝫ suæ.

Indeꝑ sancta leui traherent precepta iuuentę,
Disceret authores quisqꝫ referre suos.
Lis tibi nil opus est cęris, uitreoue parente,
Viuum quem referas, quemqꝫ sequaris, habes.
Aut etiam uincas, si uinci tantus ab ullo,
Quantum æquare foret laus nimis ampla potest
A te si poterit, non indignabitur: equo
Tantam animo patrius rem patietur amor,
Maxima dum iactas Macedo tua gesta Philippes,
Vltima sermonis vox erat ista tui:
Non potero factis uinci: si uincar, ab vno
Uincar Alexandro, quod tamen opto, meo.
Nimirum norat sapiens rex ille, creari
Maiorem magno posse parente virum,
Nec sua spes illum lusit: nam tota Philippi
Gręcia, Alexandri totus Eous erat.
Et te quis sperare vetat maiora paterna
Laude: Deus quod ad hanc addere possit habet;
Tu modo iusticiam colito: dos vnica regum
Est ea, nec summo gratior vlla deo,
Sacrorum tibi sit nil cura antiquius: illa
Summa tuis in auis, in patre summa fuit.
Iudicię teneas recti moderamen: apud te
Sint sua uirtuti præmia, pœna malis.
Sit nullo tibi turba loco, quæ perdere tantum
Nata merum est: Veneris gloria: uentris amor,
Omnis adulator, scurrę, suatorqꝫ malorum,
Occursum trepidet defugiatqꝫ tuum.

Sunt alij, totum per quos cum laude fauorem
Diffundas, digni per tua regna uiri.
Sunt & quos patriæ titulis & honoribus ornes,
Consilijq; loces per loca summa tui.
Aspice Podolici custodes limitis : illum
Infestum Scythico iugiter hoste locum,
Inuenies illhic aliquem, qui iure uoluptas
Dimidiumq; animæ debeat esse tuæ.
Qui uitam duris omnem transmisit in armis,
A patre non blando missus in arma puer.
Non intra plumas iuueniles perdidit annos,
Non intra molles, serica dona, thoros.
Cui somni faciles in gramine, terra cubile
Attalicum, lectus penula, semper erat.
Balnea, deiecti ruptis e nubibus hymbres :
Sicca Ceres, epulæ : fluminis unda, merum.
Cantores, litui atq; tubæ : glomerare choreas,
Hostibus horrificas conglomerare manus.
Cui spoliū prædeq; placent ex hoste petita,
Non e uicino pauperiore domi.
Viuere qui didicit paruo, mediocribus uti,
Purus auaricia luxurieq; bonis.
Talibus insenuit qui moribus, inter agendum,
Si mandentur ei, publica, qualis erit?
Non bello paciq; bonus & non protinus unum
Hunc in utroq; ducem semper habere potes.
Quis melius, bellum qua sit ratione gerendum,
Consilium, q̄ qui gessit & ipse, dabit.

la.
Ducere quis melius, quis castra locare docebit?
Quo pugnam arripias tempore, quo uel loco?
Exemplis in cuncta suis momenta feretur,
Nesciat historicos ut bene Graie tuos,
Non dicet, sic hoc aut illud fecit Vlisses,
Sed, feci toties hoc ita, dicet, ego.
Iam pacis quis erit sanctæ uir amantior illo,
Qui belli uarias comperit esse uices, ^{uo}
Et dubios casus? idem monstrabit honesta
Qua pax confieri conditione potest,
Quo uel fouenda modo quo sit retinenda uidebit,
Aut qua, si sit opus, reiicienda uia.
Tempore pacato meditari bella iubebit,
Atq; in laudatis otia rebus aget.
Tunc exerceri pubem, tunc ludere in armis,
Edere pugnarum tunc simulachra, uolet.
Educet turmas, faciet concurrere structis
Ordinibus, ludent, hinc eques, inde pedes. ^{uo}
Antiquum referet morem lacedæmonis, & quem
Seruabat pacis tempore Roma domi.
Tractabunt hastas iuuenes, non pocula: discunt
Casside, non molli cingere flore comam.
Institui quis enim sub tanti uoce magistri
Nolet, honoratum quem sua uita facit?
Qui propria uirtute alijs uirtutis amorem
Incendit, factis extimulatq; suis.
Sed neq; Podolico tantum querendus in agro
(Plura latet uirtus per loca) talis erit. ^{uo}

Rura colunt tales multi, uenerantur aratrum,
Et misera uiuunt ambitione procul :
Illius similes, quem sumere magna secures
Roma suas fessos compulit ante boues.
Quære modo, inuenies : oculos aduerte, uidebis :
Certe oculis reges acribus esse decet.
Quæritos, simulac inueneris, adde tuorum
Ad numerum, inq; tuo limine semper habe,
Sic tibi florebit regnum, sic gloria surget,
Sic referes magnos uel superabis auos.
Sic te non tantum præsens mirabitur æuum,
Lux quoq; longa tuæ posteritatis eris.
Sed tu quando geres titulo signanda perenni,
Digna q; quæ nunq; delet ulla dies,
Sit doctos tibi cura uiros adamare : Iagello
Illorum uester magnus amator erat.
Fama per hos rerum crescet uiuetq; tuarum,
Immortale per hos nomen habere potes.
Quicquid ages, scribingent : totum se fundent in orbem
Laus tua, in æternam non moritura diem.
Quanta putas Lachus, nostræ dux gentis & author,
Militiæ quondam gesserat atq; domi ?
Quanta pater Cracus ? magna arbitror : & tñ illa
Omnia sub tenebris nonne sepulta iacent ?
Cur quæso ? quia sunt nullis celebrata libellis :
Tunc, puto, qui posset scribere nemo fuit.
At ueteres Graij uiuunt, cantatur Achilles,
Viuent, ad Troiam qui cecidere, duces.

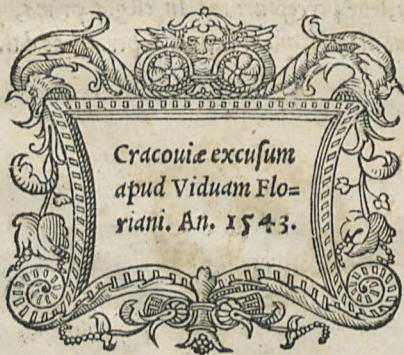
Romani reges, Medi, Persæq; legentur;
In columis mundi machina donec erit.
Q; bene Amyntiades igitur, dum concutit orbem,
Proterit atq; armis obuia regna suis,
Dicitur historicos secum duxisse poetas
Mandarent chartis qui sua gesta suis.
Hec quoq;, Scipiaden cur sit per magna secutus
Ennius inuictum prælia, caussa fuit.
Quid de Mathia dicam (si forte requiris
Et noua) desletæ principe Pannoniæ?
Quidue Sigismundo de Cæsare? cuius id unum
In uita, uulgo iudice, crimen erat,
Quod tanto doctos complectebatur amore,
Quanto sollicitus pignora chara pater.
Hos in præcipuis semper numerauit amicis,
Hos lateri uoluit semper adesse suo.
Clamabant proceres : turpe est tibi maxime Cæsar
Tantopere addictum talibus esse uiris,
Quales parua domus gignit plerumq;, parensq;
Lactat in obscuro non opulenta loco.
Cæsar ad hæc : Quos ingenio natura Deusq;
Præposuit uobis præposuitq; mihi,
Hos ego præpono cunctis : uirtutibus illos
Æstimo : natalem quid mihi scire locum?
O dignam uocem Romano principe, dignam
Cæsare, dignam auix progenitore tuæ.
Hæc tibi succurret quoties Auguste, reuoluas
Mente, fuit cuius uox ea, uir quis erat,

Nempe Sigismūduſ : Rex : Auguſtuſq; : tua hæc ſūt
Nomina : cuius habes nomina, facta refer.
Pieriſ hoc eſto uiris, fuit ille quod olim,
Illum quod decuit, nec tibi turpe puta.
Sic tibi coniugium Deus & pia fata ſecudent,
Læta bonum thalamo concinat omen auis.
Sic tibi naſcatur, qui te pulchro exprimat ore,
Te ſimul & magnum nomine reddat auum.
Quem uideas, quod te genitor uiditq; uidetq;
Poſſit & ut multos quæſo uidere dies,
Rex regem, ſceptrum geſtans tua ſceptra gerentem;
Conſortem imperij participemq; tui.
Dij noſtras audite preces : pro principe ſupplex
Hoc uos tota rogat terra Polona ſuo.
Munificos, faciles, hilari bonitate, benignos,
Iu populum hac ſacra uos decet eſſe die.

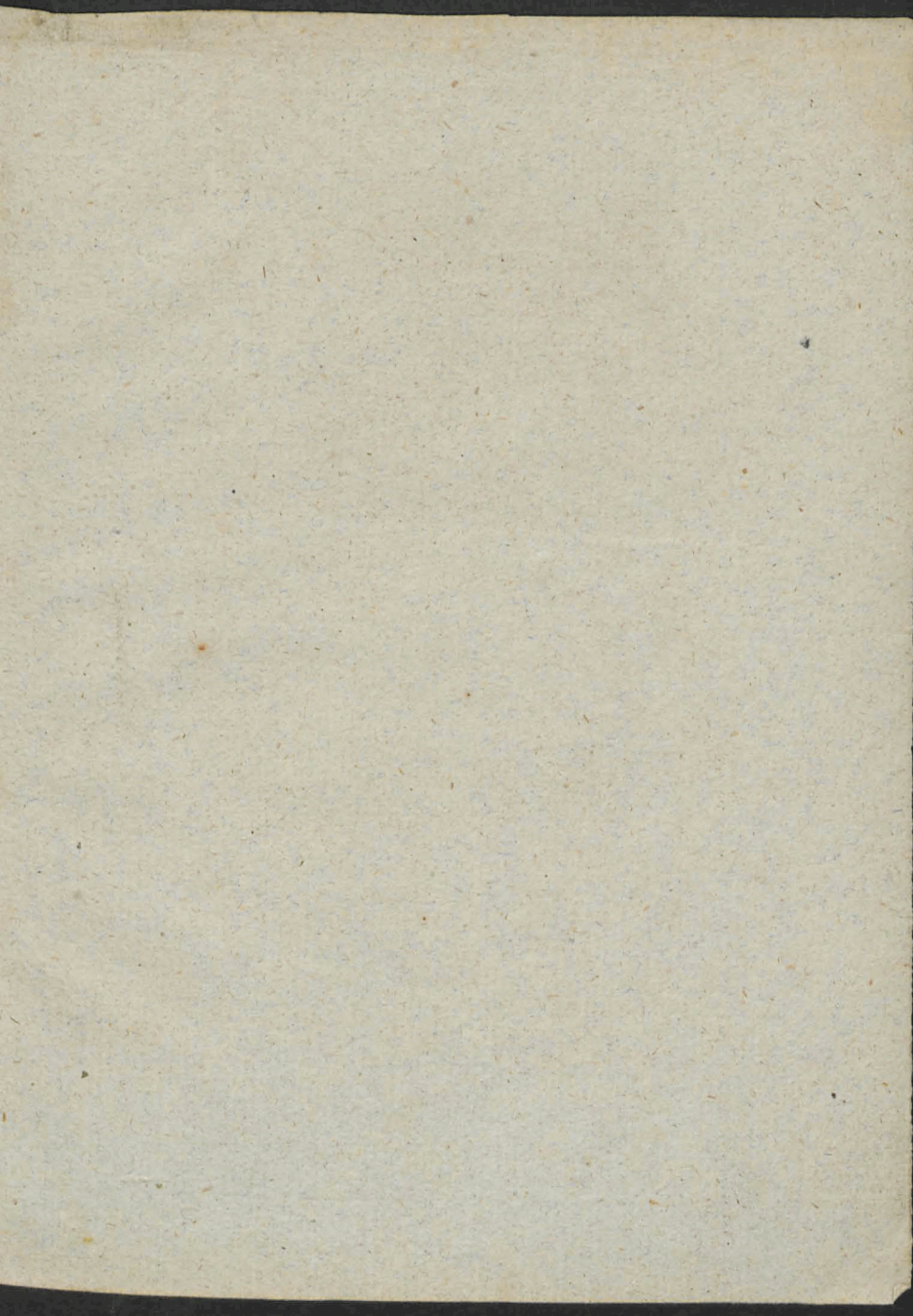
Errata aliquot ſic emendabis.

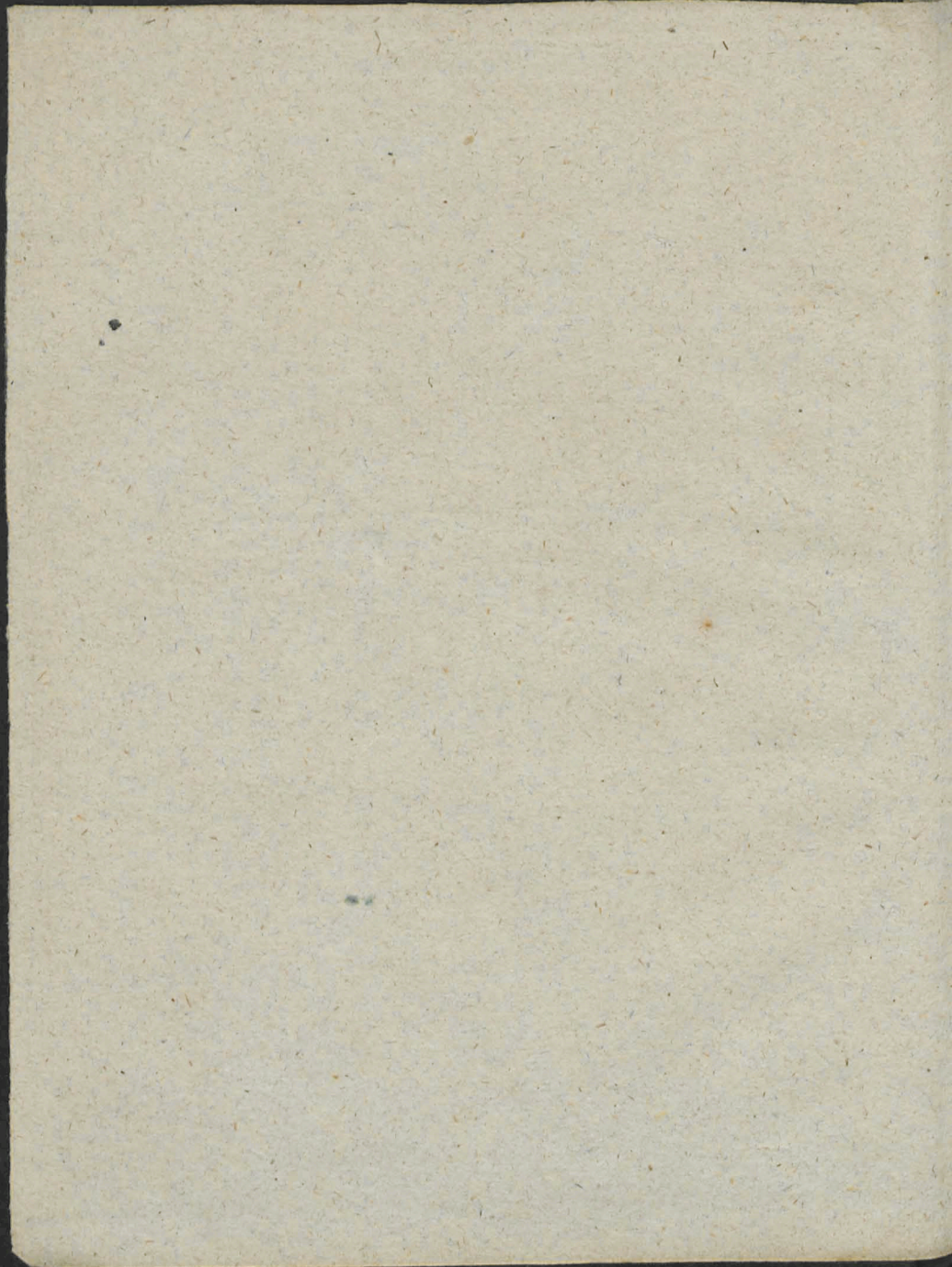
*In Epistoſa. pro precepturum, lege percepturum. In elegia prima, folio primo
facie ſecunda, lege. Hæc dabat illa ſibi, quam dono acceperat, hoc dat.*

6976
17

6376
13

